

רע"פ 202/21 - מני לביא נגד הועדה המקומית לתכנון ובניה - באר שבע

בית המשפט העליון

רע"פ 202/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

מני לביא

נגד

המשיבה:

הועדה המקומית לתכנון ובניה - באר שבע

בקשת רשות ערעור על פסקידין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפמ"ק 18567-08-19 מיום 17.11.2019 וב-עפמ"ק 65905-07-20 מיום 4.11.2020 שניתנו על ידי השופט א' אינפלד

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסקי דינושלבית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' אינפלד) בעפמ"ק 18567-08-19 מיום 17.11.2019, ובעפמ"ק 65905-07-20 מיום 4.11.2020.

2. על פי כתב האישום, המבקש או מי מטעמו ביצע במקרקעין שבבעלותו עבודות "סגירת חנייה על ידי קונסטרוקציה ממתכת כ-20 מ"ר" (להלן: המבנה), וזאת ללא שקיבל לכך היתר בניה כדין. משכך, יוחסה למבקש

עבירה של בניה ללא היתר, לפי סעיפים 145(א), 204(א) ו-208 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (כנוסחו טרם תיקון 116 לחוק זה; להלן: חוק התכנון והבניה).

3. בית המשפט לעניינים מקומיים בבאר שבע (השופט צ' פורר) זיכה את המבקש בהכרעת דינו בתו"ב 60913-09-17 מיום 25.6.2019, תוך שקבע בעיקרו של דבר כי המשיבה לא עמדה בנטל להראות כי אין מדובר בבניה מותרת לפי תקנות התכנון והבניה (עבודות ומבנים הפטורים מהיתר), התשע"ד-2014 (להלן: תקנות הפטור).

4. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על הכרעת הדין, בקובעו כי בניגוד לטענות המבקש, המבנה אותו הקים אינו נמנה עם המבנים אשר בנייתם מותרת ללא היתר לפי תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות), התש"ל-1970 (להלן: תקנות התכנון והבניה).

לבסוף נקבע כי לא נפל פגם בכתב האישום נגדו, וכי המבקש לא הוכיח את טענותיו לאכיפה בררנית באופן שיש בו כדי להקים לו הגנה מן הצדק.

5. בנסיבות אלו, הוחזר התיק לבית המשפט לעניינים מקומיים לקביעת העונש, ונגזרו על המבקש קנס בסך 1,000 ש"ח; התחייבות בסך 5,000 ש"ח לבל יעבור עבירה לפי פרק י' לחוק התכנון והבניה; והוצא למבנה צו הריסה.

6. ערעור המבקש על צו ההריסה נדחה בפסק דינו של המשפט המחוזי, אשר קבע כי משעה שהוא הורשע בבניה בלתי חוקית, אשר לא הוסדרה בינתיים, הרי שלא נפל כל פגם בהוצאת צו ההריסה למבנה.

7. מכאן הבקשה שלפניי.

בבקשתו, המבקש - אשר אינו מיוצג - שב באריכות רבה על טענותיו כפי שנטענו בהליכים קודמים. בפרט, נטען כי המבנה פטור מקבלת היתר על פי תקנות הפטור; כי נפל פגם בכתב האישום המצדיק את ביטולו; וכי עומדת לו טענת הגנה מן הצדק, מאחר שהתבצעה נגדו אכיפה בררנית.

8. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת סוגיה משפטית בעלת חשיבות ציבורית כללית, או כאשר קיים חשש ממשי מפני עיוות דין או אי צדק שנגרמו למבקש (רע"פ 4888/20 הלון נ' הוועדה המרחבית לתכנון ולבניה "רכס הכרמל", בפסקה 8 (16.7.2020)).

הבקשה דנן נטועה בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה מעוררת חשש מפני עיוות דין או אי צדק שנגרמו לו, ודי בכך לדחותה.

בכלל זה, טענת המבקש להגנה מן הצדק נדונה לגופה על ידי בית המשפט המחוזי - ונדחתה, תוך שנקבע כי לא הובא בסיס ראיתי לתמיכה בטענה זו. כידוע, אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים עובדתיים מעין אלו, וקל וחומר כאשר עסקינן בבקשת רשות לערער "בגלגול שלישי" (רע"פ 5916/18 אבו חיירה נ' יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ובניה ירושלים, בפסקה 15 (27.8.2018)).

9. אף לגופו של עניין, לא מצאתי כל פגם בקביעת בית המשפט המחוזי שלפיה המבנה אותו הקים המבקש אינו חוסה תחת אחת מתקנות הפטור שעליהן ביקש להסתמך.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח באדר התשפ"א (2.3.2021).

ש ו פ ט